

til en Varulv med to Skikkelser saa forskellige som Dag og Nat, den ene lige saa mild og god og hjælpsom, som den anden var ond og hævnerrig. Og det var denne sidste, han nu i Fremtiden Gang efter Gang vilde møde, naar han søgte Johannes. —

En Ugestid efter proklamerede Amsraadmedlem og Sparekassedirektør Jørgen Mosegaard med løftet Lorgnet Johannes Gaardbo som Kresens nye Folketingsmand og udbragte i Sangtone et begejstret Leve for ham. Bagefter førte Præstens Venner ham i Triumf gennem Byen til den folkelige Forsamlingsbygning, hvor Sejren skulde fejres.

I Spidsen for Toget, hvor der plejede at gaa et Musikkorps, gik et Kor af syngende unge Karle og Pige med et Korsbanner. Det var Medlemmer af en kristelig Ungdomsforening, som Pastor Gaardbo havde stiftet, og Sangen var Foreningens Slagsang:

I Himlen er mit Fædreland,
og Kristus er min Konge!

Da man naaede hen forbi den overfyldte Gæstgivergaard, hvor det Enslevske Parti holdt til og under stor Larm trøstede sig over Nederlaget med meget Øl, kom Folk til Vinduerne og betragtede Toget med en sur Blanding af Forbløffelse, Nysgerighed og Haan.

„Leve Enslev!“ raabte en af dem ud over Hovedet paa de syngende.

Svaret var en Opbrusning af Sangen, som nu hele Toget istemte med demonstrativ Kraft:

I Himlen er mit Fædreland!